

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 85 (6244)

01.10.1991.

Mazumtirdzniecības cena 20 kapeikas

Smelteru kopsaimniecībā strādā daudzi centīgi cilvēki. Viens no viņiem — Aigars Ivdris (attēlā). Vasaras sākumā viņš daudz darīja lopbarības sagādē, ar E—302 plaudams zālājus, bet rudens pusē — ziemāju sējā.

Jāņa Silicka foto

Cienījamie rajona iedzīvotāji!

Oktobrī pret taloniem pārdos šādas pārtikas preces un tabakas izstrādājumus:

- talons Nr.5 (putraimi) — 1 kilogramu,
- talons Nr.3 (milti) — 1 kilogramu,
- talons Nr.6 (makaronu izstrādājumi) — 1 kilogramu 4.ceturksnī,
- talons Nr.10 (alkoholiskie dzērieni) — 1 pudeli (izņemot vīnu un alk.),
- talons Nr.10 (tabakas izstrādājumi) — 7 paciņas,
- talons Nr.16 — 1 kilogramu sāls,
- talons „Kafija” — 0,5 kilogramus pupiņu vai 100 gramus šķistošās kafijas,
- talons Nr.9 un Nr.10 (cukurs) — pa 1 kilogramam pret katru talonu.

Rūpniecības preces izsniegs pret šādiem taloniem:

- talons Nr.2 — vīriešu zekes, bērnu zekes vai zebikses,
- talons Nr.3,4 — vīriešu, sieviešu, bērnu velu,
- talons Nr.5 — bērnu, vīriešu virskreklus,
- talons Nr.8 — elektrospuldzes,
- talons Nr.12 — bērnu zekes,
- talons Nr.14 — vīriešu, bērnu, sieviešu apakšbikses,
- talons Nr.15 — vīriešu zekes,
- talons Nr.17 — bērnu zekes, zebikses vai vīriešu zekes,
- talons Nr.18 — bērnu velu.

Priekšrocības preču iegādē pret taloniem ir rajona pajubiedriem.

Rajona izpildkomitejas plānu komisija

„Novadnieka” lasītājiem

Sakarā ar to, ka Slokas kombinātā ražotais avīzpapīrs, kurš ir biezšs un sliktas kvalitātes, galīgi „saēdis” attiecīgo iešpiešanas līniju Daugavpils tipogrāfijā, „Novadnieks” ar 1991.gada 1.oktobrī iznāks divreiz nedēļā — otrdienās un ceturtdienās — uz 4 lappusem.

Jauni uzņēmumi, līgumi un cenas

24.septembrī rajona izpildkomitejas sēdē tika izskatīti 14 jautājumi.

Izpildkomiteja izlēma nodibināt divus pašvaldības uzņēmumus: „Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināts” un „Preiļu rajona kinodirekcija”. Tas nozīmē, ka, pamatojoties uz Latvijas Republikas likumu „Par pašvaldības uzņēmumu”, tie pāriet rajona pašvaldības pārziņā. Par rajona kinodirekcijas direktoru apstiprināja Jāni Zarānu. Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktora funkcijas uz laiku līdz līguma slēšanai starp izveidoto pašvaldības uzņēmumu un rajona izpildkomiteju veiks Vilhelms Veleckis. (Līgums netika noslēgts, jo Veleckā kungs nebija klāt šai sēdē.)

Viens no jautājumiem, kas vistiešāk skars rajona iedzīvotājus un dažas organizācijas, bija par cenu paaugstināšanu ķīmiskās tīrišanas un veļas mazgāšanas pakalpojumiem. Šai jautājumā vajadzīgs neliels atgādinājums, ka pēdējos gados minētajā jomā pastāvēja kopš 1989.gada 1.janvāra noteiktās cenas, kuras ar koeficientu 3,0 (veļas mazgāšanai) un 2,4 (ķīmiskajai tīrišanai) paaugstināja šī gada 24.aprīli. Nu izrādījies, ka šis cenu paaugstinājums nav būtiski paaugstinājis pakalpojumu rentabilitāti. Degvielas, ūdens, kanalizācijas un citas izmaksas pieaugušas, un minētie pakalpojumu veidi šogad sadzīves pakalpojumu kombinātam jau radījuši vairākus desmitus tūkstošus rubļu lielu zaudējumu. Tāpēc ar izpildkomitejas lēmumu attiecībā pret 1989.gadā noteiktajām cenām šie koeficienti nu jau ir 4,5 (veļas mazgāšanai) un 4,0 (ķīmiskajai tīrišanai). Saprotamā valodā runājot, veļas kilograms, kas pagājušnedēļā, nodots mazgāšanai, maksāja 0,90 rubļus, šonedēļ maksā

1,35 rubļus (iedzīvotājiem) un nevis 1,20 rubļus, bet 1,80 rubļus (organizācijām). Ķīmiskajā tīrišanā, piemēram, par ziemas mētelā iztīrišanu turpmāk maksāsim nevis 5,65 rubļus, bet 9,40 rubļus.

Rajona izpildkomitejā

Tie tikai daži piemēri, taču domājams, ka uz vispārējā dārdzības fona šis cenas pārāk lieli izmismūsu neizraisītu, ja vien pasūtītājs būtu drošs par darba kvalitāti, par to, ka veļa nepazudis un netiks sabojāta. Mums atliek tikai cerēt, ka rajona izpildkomiteja pasteigies pieņemt arī lēmumu par darba kvalitāti savā jaunizveidotajā uzņēmumā.

Šai sēdē vēl nolemts apstiprināt līgumu starp rajona izpildkomiteju un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Lival”. Pašu līgumu vai tā projektu ieraudzīt neizdevās nedz tajā pašā, nedz nākošajā dienā, taču man tika paskaidrots, ka līgums ir par rajona materiālu tehnisko apgādi, par rajonam iedalito fondēto materiālu sagādi un realizāciju. Cik bija noprotams, firmu „Lival” izpildkomitejas sēdē pārstāvēja izpildkomitejas loceklis, dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības priekšnieks Voldemārs Limanis. (Iespējams, viņš pats vai kāda citā atbildīga amatpersona šai jautājumā „Novadnieka” lasītājiem varētu ieviest lielāku skaidrību.)

Lai aktivizētu saimniecisko darbību rajonā, pieņemts lēmums par sabiedrības ar ierobežotu atbildību — komercfirmas „IST” dibināšanu. Viens no firmas dibinātājiem ir rajona izpildkomiteja, un

tās pilnvarotā persona komercfirmā — rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Ilgonis Sniķers. (Komercfirmas statūtkapitāls — 150 000 rubļu, rajona izpildkomitejas daļa — 70 000 rubļu, no kuriem 50 000 rubļu iemaksāti „Latvijas biržā” par brokeru vietas iegādi.) Tuvākajā laikā mūsu rajonā tiks veidots brokeru kantoris!

Vēl, izskatījusi rajona iekšlietu daļas līgumu, izpildkomiteja nolēma reģistrēt dienesta dzīvokli, kas tiks piešķirts Preiļu pilsētas milicijas iecirknā inspektoram. Apstiprināja vairākus Valsts komisijas pieņemšanas aktus dzīvjamām rajona pagastos. Vairāki jautājumi bija par atsevišķu pilsoņu tiesībām un interesēm: par aizgādnības iecelšanu, aizbildniecības noteikšanu, adopciiju, par konfiscēto mantu kompensāciju administratīvi izsūtītajiem pilsoniem, par laulības vecuma samazināšanu vairākiem jauřešiem u.c.

Sēdes nobeigumā sadalīja bijušās partijas rajona komitejas, LDDP un LPSR rajona prokura-tūras autotransportu. Pa „volgai” darba darīšanām tika rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniecei Vairai Vucānei un Preiļu pilsētas valdes priekšsēdētājam Jurim Brīcam. Vucānes kundzes lietošanā bijusi „volga” nu pieder Livānu pilsētas valdei. „Žigulis” tīcīs Vārkavas pagastam, bet „vazīks” — rajona izpildkomitejas kapitālās celtniecības daļai. (Ja kādu interesē, kā automašīnas sadalīt ieteica rajona TDP prezidijs, skat. „Novadnieka” 10.septembra numuru.)

S.Jokste

Atgriežoties pie publicētā

RUŠONIEŠI NORAIÐA

Mūsu avīzes iepriekšējā numurā bija publicēts materiāls par atkritumu izgāztuvēs iespējamo celtniecību Rušonas pagasta Pizānu sādžā. Tā nobeigumā raksta autors uzdeva jautājumu — vai galavārds te nav jāsaka pašam Rušonas pagastam?

Kā redakciju ceturtienā informēja pagasta priekšsēdētājs A.Soldāns, rušonieši tai skaitā — arī Gailīšu puses ļaudis, savu galavārdu jau pateikuši. Jautājums par izgāztuvēs būvniecību šī gada martā izskatīts pagasta deputātu sesijā un divreiz — zemes komisijā. Celtniecības iespēja noraidītā. Pret izgāztuvēs būvniecību Pizānu sādžā ir arī kolhozs „Gailīši”, kas faktiski joprojām ir šīs zemes saimnieks.

No bijušā komisariāta ziņo,

ka 2.nodajās dokumentāciju — jauniesaucamo alfabēta grāmatas — neizdevies atstāt rajonā. Tās nu nosūtītas nezināmiem arhīviem. Tāpat kā to rezerves virsnieku liecas, kuri dienējuši PSRS Bruņotajos spēkos. Kāda bijusi šo lietu atlase — vai nosūtītas tikai to virsnieku liecas, kuri armijā kādu laiku „strādājuši”, vai arī to, kuri līdz virsnieka pakāpei uzdienējuši ob-

ligāto divu gadu laikā — nav ziņams. Taču daļa lietu atstāta.

Valsts dienesta pārvaldes darbinieki neizsamist un paši veido jauniesaucamo uzskaiti, un cera, ka, ja pārvaldei būs nepieciešama rajonā dzīvojošo virsnieku palīdzība, gan jau tie, kuri nespēs palikt vienaldzīgi, atsauksies arī „neuzskaitīti”.

S.Jokste

Kas laikā nāk, tas labi nāk

Jācīvēki zvana vai atnāk paši uz Latvijas Zemnieku savienības koordinācijas centru, nav nekā dīvaina — tā tam jābūt politiskā spēkai — viņu rābījus apšanas (pareizāk — atjaunošanas) posmā. Viņi stāsta, daļas domās par to, kas visvairāk nospiež sirdi, kas šķiet svarīgākais. Taču netru pārsteidz steiga, ar kādu vienā vai otrā pagastā cilvēki cenšas tikt pie savā stūriša un savā zemes gabaliņa. Bet taču ne velti saka: visam ir savs laiks, un nevar pieprasīt (vienīgi vārbut tikai pasākās tas iespējams), lai vizibules sāk ziedēt janvārī. Bet mēs to pieprasām.

Nesen uz mūsu koordinācijas centru zvanīja zemniece no Jersikas pagasta. Liktenim bijis lemts, ka viņas māja atrodas uz robežas starp pilsētu un Jersikas kopsaimniecību, un gan drīz visu laiku, kopš tū dzīvo, gan pilsēta līdzās cēlusi savas mājas, gan kolhozam ienācis prātā ūrumus pārvērst par gālbām vai otrādi. Beidzot viņi izciruši krūmus kādā zemes pļeķi, izrakuši ūdens savāktuvu, lai dabai atkarotais gabals kļūtu sausāks un lūz ar to gūtu atelpu no dažādiem pārkārtosānām mēģinājumiem — šī zeme līdz tam taču nevienam nav bijusi vajadzīga. Bet kas to deva. Nē, bijušais īpašnieks nav atsaucies un pieteicis savas tiesības, bet ieradies jauns kaimiņš — nopircis māju. Un tūdāj celis gaismā pretēnijas: lai pagasta komisija iedala arī visu zemi, kas ir līdzās un ērti pieejama viņam. Vienlaikā, kas te līdz šim dzīvojis desmitiņā gadu, kopisto, mēslojis un centies labiekārtot. Tā viņam ir izdevīgāk un tā viņš grib. Vēl nav zināms, kad pagastā galīgi tiks izlemts jautājums par zemes iedalīšanu, vēl jau visapkārt cik uuzet strīdīgu situāciju un tamlīdzīgi, bet straujais nākamais zemnieks paguvus uzaicināt zemes ierokātu, paprāsījis apmērīt iespējamās robežas, attiecīgi tam saracis kupicas un sadzinis mietus.

Ja runā cilvēcisku valodu, tad uz strīdīgo zemes gabalu lielākas tiesības ir sievetei, kura griezās koordinācijas centrā pēc padoma: viņas ģimene strādājusi kolhozā, kurš arī pašlaik, kamēr pagastā nav attiecīgi lēmuma, ir visu zemu zemnieks.

Kā skatāmies uz dzīvi

Zemnieku ierosinājumi

Domāju, ka tiem cilvēkiem, kuri nem zemi, jāsniedz vispusīgs atbalsts. Ja zemnieks nodomājis apsaimnieket 25 hektārus, jārod iespēja viņam iegādāties divus traktorus. Bez tehnikas mūsu dienās nav iespējams apstrādāt zemi, ar zīgu vien netikt galā.

Jevgēnijs Ivanovs
Rožkalnu pagasts

Labi, ja zemi saņem mantinieki, bet par labiem zemniekiem var būt arī iebrucejī, kas vienā vietā nodzīvojuši krietnu laiku, viņi grib palikt „iesildītajā” ligzdā. Vai šiem cilvēkiem zeme būtu jāpērk par bargu naudu un neizdevīgā vietē? Divdesmitajos gados, kad daļa lielās muižu platības, zemnieki zemi saņēma par brīvu vai tikai simbolisku maksu. Tādās pat mužas būtbā ir arī mūsu kopsaimniecības.

Rihards Borovskis,
kopsaimniecības „Nākotne”
vadītājs

Visu pēckara laiku dzīvoju Rīgā, bet kad atbraucu uz tēva mājām Vārkavas pusē, tas ir kā dzīvinošs balzams. Tur man pienākās manotojuma daja, bet māsa ar savu ģimeni izvērsusi plašu jaunsaimniecību. Novēlu viņai savu daju. Ja būs slīpa viena ģimene, būs vieglāk arī mums pārējiem, būs savs stūrlīls, kur allaž tīk viegli un patīkami, kur atdzīmt garīgi un fiziski.

Irena Saško
Rīga

Saskaņā ar mūsu valsts likumiem ktrs pilsonis bija tiesīgs līdz šā gada 20.jūnijam iesniegt zemes pieprasījumu zemnieku saimniecības veidošanai ne tikai tajā apvidū, kur kādreiz dzīvojuši viņa senči, bet arī citā reģionā, taču šī iesnieguma apmierināšana vai noraidīšana ir pagasta pašvaldības ziņā. Bez šaubām, priekšroku tā dos tam, kam ir likumīgas tiesības vai, galu galā, ko labāk pazīst un var jausties.

Dažādu strīdu netrūkst arī citos pagastos, diviem, vēl arī citiem pretendentiem bieži vien ir vienādās tiesības. Skaidrs, ka šajos gadījumos maksimāli jāizmanto viss, lai problēmu atrisinātu „miera ceļā” — visi esam cilvēki. Bet... Nav paspējis kāds uzrakstīt pieteikumu, jau simtreiš saķīlojies ar kaimiņiem, uz savu ceļa vai takas uzvēlis akmeni, lai kaimiņš pa to vairs ne ietu, ne brauktu („Lai lido pa gaisu!”), piedraudējis tam ar cirvi vai daksām. Cik daudz gadu dzīvojuši draudzīgi, bet nu kļuvuši par nīknākajiem ienaidniekiem. Par katru zemes pēdu gatavi „iekerties bārdā”.

Ar lauku jaudim man jāsatiekas pastāvīgi — gan ar zemes komisijām, gan lielsaimniecību vadītājiem, un kā jautru atgādījumu parasti pastāsta par nesaskāpām starp nākamajiem zemes kopejējiem un izmantotājiem. Ne par tiem, kas jau divus vai trīs gadus ir zemnieku kārtā un strādā uz savas zemes, bet par tiem, kuri vēl gaida lauku ieraidīšanu. Iznāk tā, ka lācis vēl pastāvīgās mežā, bet tā āda jau tiek dalīta. Atliek tikai parausīt plecus un pievienoties šiem smējējiem.

Vai tad tāda ir ista zemnieka seja? Protams, katram dots aizstāvēt tiesības un nepalikt izmūkotam, „ar garu degunu”, bet ir taču citi paņēmieni, kā pierādīt tiesības. Balstoties uz tiem, tad arī bijuši stipri zemnieki pārgātne. Esmu gatavs pastāstīt par ciem piemēriem, kuri pauž par izturību un prātīgiem lēnumiem, par ciemu pret ciemu, tātad, arī pret sevi.

Gadijās būt pie jaunsaimnieka Antonu Urču. Viņa viensētā netālu no Preiļiem — Litaunekos. Zemes nav daudz, bet jau sagādāta nepieciešamā tehnika, izvērsta zemniecīsko

ēku plašā celtniecība (dzīvojamā māja vēl pietiekami stipra un kalpos labu laiku). Viņam ir brālis — vecāks, pirmsais palīgs visos darbos. Ja tēva viensētu saskaldīt divos gabaloš, būs vēl mazākas saimniecības (arī viņš tiecas uz zemnieku dzīvi un saimniekošanu), taču nolēmis, ka par mantinieku jākūst jaunākajam, bet vecākais savas viensētas veidošanai izvēlas citu vietu. Tagad palīdz brālim, bet tad brālis palīdzēs viņam. Abiem vienā laikā būvēties ir grūti.

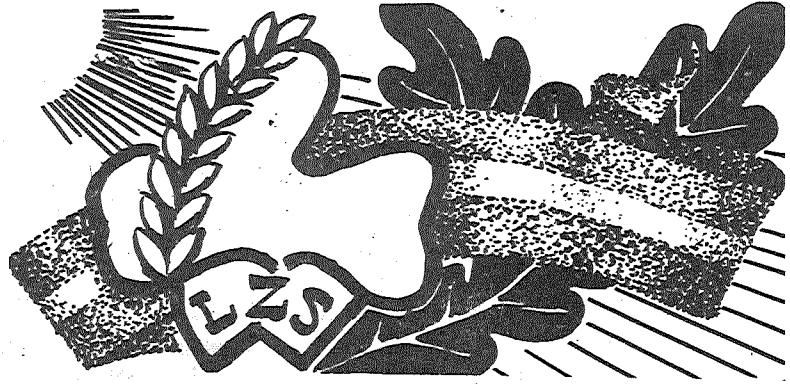
Bez šaubām, arī brāli var būt dažādi, bet viņi atraduši tādu izējas variantu no stāvokļa, kas ir pareizs šajā brādi — ne jau ar cirvi visu cenšas skaldīt, vienam par otru skaļāk kliegt par savām tiesībām, bet padomāt, aptvert situāciju un rikoties atkarībā no tās.

Starp tiem, kuri griezušies mūsu koordinācijas centrā, bija brāli no Upmalas pagasta. Viņu liktenis citāds: abi jau sasniegusi pieklājīgu vecumu, viens visu laiku dzīvojis viensētā un strādājis kopsaimniecībā, otrs savu dzīvi saistījis ar pilsētu. Tas, kurš pilsētā, vairāk redzējis pasauli, vairāk izjlītots, bet brālis ir daudz tuvāks zemei un viņš neuzstāda prasību par tēva viensētas sadalīšanu, novēl to brālim — arī tā nav liela.

Netrūkst piemēru, kas liecina, ka cilvēki nav izbijušies darba un savas saimniecības divdesmitēm gadu zemes reformas laikā veidojuši ne labākajās vietās sadalāmo muižu centros. Gadu gaitā viņi arī šos „Dievam aizmiratos zemes stūrišus” prāla iekopt un pārvērst ziedos dārzos. Bet kāpēc tad tagad mēs, viņu mantinieki, kā tēlaini izteicās viens no zemes ierokājiem, „lienam viens otram uz galvas”, bet neērti, grūti pieejamie gabali, kas palikuši bez saimniekiem, tiek atstāti aizaugt ar krūmību? Ipaši tad, ja cilvēki ieradušies dzīvot no citurienes, nopirkusi mājas un salīdzinoši neilgi tās apsaimnieku.

Mūsu valstī istenojamās zemes reformas ideja un gars ir tieši tur, lai mums vairs nebūtu atmatās aizlaistu zemju, ko pakāpeniski aprīj mežs.

A.Rancāns,
LZS koordinācijas centra
vadītājs

Preiļu rajona nodaļa

Par darbu — valūta

Daugavpils. 2400 krora mēnesi pelna Latvijas Lauksaimniecības akademijas otrā kura studente Marisela Gabrusāne, kura strādā pie fermā Zviedrijā. Saimnieks ir apmierināts ar Latgales meitenes darbu, kopjot teliņus, barojot un slaucot govis. Sākumā noslēgtais trīsmēnešu līgums pagarināts uz visu studentes akadēmiskā atlījinājuma laiku. Kaul arī Marisela salīdzinājumā ar zviedriem pelna mazāk, ir piepildījies viņas sapnis — padzīvot citā pasaulē un pāverot „eksploatācijas” un „eksploatācijas”. Zviedrijā iegūtās zināšanas noderēs tēva, Latgales zemnieka V.Gabrusāna, saimniecībā. Viņa meita bija viena no pirmajām Latvijas jaunsaimniecēm, kura uzaicināta strādāt Zviedrijā.

„Diena”

Pēc jaunām atzinām — pāri jūrai

29.septembrī pusdienlaikā no stacijas laukuma Rīgā ar autobusu „Ikarus” uz Tallinnu izbrauca grupa Latvijas Zemnieku savienības pārstāvju no Rīgas un rajoniem, lai tālāk pāri jūrai dotos uz Zviedriju, kur nedēļu pavādītu, iepazīstoties ar zemnieku un viņu organizāciju darbu lauksaimniecībā un valsts parlamentā, nodibinātu personisko kontaktus ar atsevišķām ģimenēm, aiznestu ziņas par zemniecības atmodu, neatkārigājā Baltijas valstī. Kad mandējuma laikam paredzēta plāša programma, tajā skaitā konkrēta iepazīšanās ar fermu darbu uz vietām.

A.Mežmalis

Gribam zināt patiesību

Pēckara gados gari un plaši tika stāstīti par Latvijas komunistu darbību līdz 1940.gadam, par tādiem tika nosaukti cilvēki, kuri pat išķīra, kas tāds komunisms ir. Šodien vēsturnieki mums nolieki prieķā faktus: tādu bijis tikai 417 un 600 darba jaunatnes savienības bied-

ru. Šajā sakarībā gribu pastāstīt par kādu gadījumu.

Sešdesmito gadu beigās toreizējā kolhozā „Rīts” man stāstīja, ka līdz 1940.gada 17.jūnijam jersikā arī nādū arī apgādājis Izidors Muižnieks. Kā Latvijas kompartijas pagrīdes organizācijas kāsīris no Maskavas sāņēmis naudu, maksājis algu dažiem līderiem, bieži parādījies Jersikā un katram, kas gājis uz mežu klausīties, ko viņš lasa no lapelēm, maksājis 10 latus. Pēc 17.jūnija apcietināts, jo bijis piesavinājies lielu naudas summu.

Painteresējos, kas tad ir šis cilvēks. Izrādījās, bijušā kolhoza „Rīts” priekšsēdētāja J.Muižnieka un bijušā „Literatūras un Mākslas” redaktora Ignata Muižnieka brālis.

Būtu interesanti uzzināt, kā tad iestābā tolaik viss notika. Domāju, ka ir vēl kāds cilvēks, kas bija aculiecinieks un ar drošu sirdi pastāstījis ciemu.

Laimdots Vīksna

Līvānos

Ainas no dzīves

Jāsaglabā

Kopsaimniecības biedru sanāksmē spriež par turpmāko likteni. Kāds ierosina likvidēt kolhozu un strādāt katrai par sevi, cits — veidot paju sabiedrību. Tad ceļas kājās priekšsēdētājs un saka:

— Nu labi, likvidēsim kolhozu. Bet no kā tad būs zag?

Nezina dozu

Kādā visiem zināmā „ločkā” (tā laudis dēvē mājas, kur var nopirk kandžu) iebrauc izslāpušie un taujā pēc saimnieka. Nav. Tad prasa mazam pušelini, ko sastop:

— Vai var dabūt?

— Var gan! — šis atbild. — Tikai es nezinu, cik iepūst no aerosola flāniņa.

Vismaz tāds labums

Pagasta zemes komisijā cilvēks ie sniedzis pieprasījumu uz mantojamu viensētu. Tur nav bijis četrus gadu desmitus. Aizbrauc, apskatās un atkal ir zemes komisijas priekšā:

— Es labāk uz kompensāciju.

— Kāpēc tik krasa uzskatu maiņa?

— viņam prasa.

— Ja kolhozs tur kāju nespēra ar savu tehniku, tad ko es iesākšu bez nekā?

Likvidācijas mācības

raktorists atsakās iekraut bietes, jo viņš, lūk, nav krāvējs.

lecītība un kompromisa varianti joti nepieciešami tagad, veidojot pagaidu robežas starp zemnieku saimniecībām un lielsaimniecībām. Jāciņās pret vēl neatmirušām veco laiku parašām, kad kāds mēģina spekulēt ar savu ietekmi tautā, noripkt līdzcilvēkus par glāzīti vai kukuliem.

Cilvēkiem visos jautājumos jāorganizē konsultācijas un izskaidrošana, jāstāsta par labāko pieredzi. Jo plāsi jāatlūsta informācijas dienestu darbs.

Jāuzskaita pagastos esošie ceļi un to stāvoklis, jāpanāk skaidrība par elektroapgādi, citām kopīgās izmantošanas sistēmām, jānosaka zemnieku attiecības pret kopsaimniecību ēdinācībām, klubiem, kantoriem un citām jaunlaiku izbūvēm ciematos.

Katra līdz šim eksistējošā iestādi-

Jānis Podnieks,
LSDSP CK Iocelkis

Šodien par veclaudīm domāsim

Daudzi jo daudzi manas bērniņas svētdienu rītu atmiņā iesiedušies ar to, ka vecmāmuļa gatavojās braukt uz bāzīnu. Pagalmā jau stāv ratos ie-jūgts zirgs, viņa pati grozās pie spoguļa (o, viņa mācēja uzcirsties, jaudis ejot), siedama un atkal brāķedama zīda laktus, un izvēlēdamās vienu vai otru vilnas laktu uz pleciem uzmešanai. Bet man ir likts doties dārzā un pielasīt ābolus, plūmes vai citus augļus. Ir grūti purināt lielās ābeles un snaikstties ap to zariem, bet es atkal un atkal tieku atgrieztā dārzā, kamēr beidzot vecmāmuļai liekas, ka ir pietiekoši. Vēl pie augļiem viņa pievieno kļavu lapās ielūtī svaga sviesta pikuci, siera gabalu. Bez jautāšanas jau sen zinu, kas to saņems. To visu pirms vai pēc baznīcas viņa izdāļā veco jaužu pansionāta, kas atradās tajā miestīpā, kur baznīca, večīpām. Tāpat rīkojas arī citas kaimiņu saimnieces. Bet ir sešdesmito gadu sākums, un kolhozu apcirptās nožēlojamās saimniecības savas saimnieces nav nostādījušas neko daudz labākā godīgā par nābagmājas večīpām. Bet sīksts turas latvietes ti-kums apdāvināt, pabarot vecus, nevarīgu laudis...

Ir devipdesmito gadu sākums. Ir pansionāti ar savām saimniecībām, saviem augļu dāriem, govīm un cūkām. Ir līdzekļi uzturam, kas jauj ik dienas sastādīt tādu ēdiens karti, kādu ne visi jauni un spēcīgi var atlauties. Ir siltums un apģērbs. Un tomēr. Ir simtiem tādu lietu, kas darītu prieku vecajai sirdij, bet bez kurām ir jāiztiekt. Tomēr civilizētā pasaulē tā ir pieņemts, ka bagātībai līdzi iet zēlsirdiba un iejūtība. Bagātie laudis uztur patversmes un bāreļu namus, ziedo vecajiem, vientulajiem, naba-

īgajiem laudim, kļūst par mece-tem trūcīgiem cenošiem. Pali-rot nespējīgajiem, tiek darīts Die-vam līkams darbs. Varbūt arī pa-nākumi biznesa un tirdzniecības jo-mā ir vieglā gūstami, ja cilvēkam ir fīra, godīga, ar augstprātību nesa-maitīta sirdsapziņa. Pēc attieksmes pret veciem laudim var spriest par sabiedrību kopumā...

Saleniku veco jaužu pansionāta direktore Valentīna Gribuškai palīdzu pastāstīt, vai mūsu jaunbagāt-nieki: kooperatori un uzņēmēji, kā arī citi, kas veiksmīgi taisa biznesu, at-

ceras par tādu jēdzienu kā ūdensīdiba.

— Neviens kooperatīvs mums nav pārskaitījis vai uzdzīvīnās ne rubli, — atbildēja vadītāja. — Tie, kas mums palīdz, ir valsts uzņēmumi, konkrētāk, Preiļu starpsaimniecību ceļniecības organizācija, kas pērn mums pārskaitīja 500 rubļus. Tie ir mūsu, pa vecam dēvējot, šefi — Preiļu siera rūpniecība, kas palīdz, uzturēt palīgsaimniecību, piemēram, par pascenu pārdom un paši atved vāj-pieni, ar ko barojam cūkas, pērn izremontēja kūti, šogad — siltum-nicas. Bet mūsu veciņiem ir veduši gan sviestu un sieru, gan ziedus da-zādos svētkos. Šefi ir arī Aglonas sovhozs un pagasts, kas atrod laiku, lai ar žāvētām pilēm ierastos uz svē-tkiem, gan iespēju norītēt traktorus vai kombainu darbībā mūsu palīgsaimniecībā. Bet K. Marksa kolhozs maksā pabalstu kādai savas puses invalidei.

Un vēl ar dāvaniām ir bijuši ie-radušies no jaunrades nama, no kato-ju biedrības.

— Jūs, cerams, iztikuši sagaidāt ziemu?

— Ir kompoti, ievārijumi, pašu ga-tavoti, ir savi kartupeļi, kāposti, gurķi, tomāti, sīpoli. Ābolus par 1179 rubļiem pat nodevām sagāde, jo mū-su dārzā mēdza savas mugursomas piepildīt dažādi garnadži, kas ierodas pie upes makšķerēt.

Ziemei sagādātas ogles, ziema mūs nebauda.

— Kā top jaunais pansionāts?

— Pienāk dažādas lietas, piemē-rām, ir trīs līfti. Bet vispār šķiet, ka tajā ieklūsim ne ātrāk kā pēc diviem gadiem. Un visvairāk laikam to gaida astoņdesmit deviņus gadus vecā Ma-tilde Volonte, kura šeit dzīvo vislīgāk — 26 gadus. Arī 92 gadus vecais Ksaverijs Uspelis līdz savai simtajai dzimšanas dienai ir gatavs aizdzīvot jaunajā pansionātā.

...Ir veclažu dienas novakare. Kāds ir piebraucis pie sirmgalju mājas durvīm un kļauvē. Ja ne ko vairāk, tad viņš vienkārši piedāvā savu automašīnu, lai izlaisītu nelielu ekskursiju pa vietām, kas dārgas sirmgalju sirdīj.

Vai man tikai tā šķita? Vai tikai vējš vientulīgi sitās?

L.Sila

UN TOMĒR IZSTĀDES NOTIEK...

Līvānu mājībūves kombinātā var apskatīt ziedu, augļu un dārzenu iz-stādi „Un tomēr tā man ir vismīlākā tik un tā“. Nosaukums — kā tajā dziesmā — skar Latviju un politiku JCS, ir tik plašs, ka aptver visas dzives nācas. Spilgti ziedi, vījgi augi, augļi un dārzeni — viss, ko sagādājuši jūsu darbinieki.

Skatoties uz dažu priekšnieku slā-pējošo darbību ikdienā, liekas, ka mums nav vajadzīga māksla, kul-tūra, smalkas sadzīves tradīcijas, bet te ar sieviešu biedrības un arodko-mitejas ievirzi tapusi izstāde, kura liecina, ka tāpat kā barība un ūdens mums ir nepieciešams skaistums. Es-mu bezgalīga gandarīta, ka tā tas notiek. Un tagad, kad mūsu republikas vārds izskanējis tālu pa visu pasaulei, ar šo izstādi mēs savā uzņēmumā pievienojamies citiem darbīgiem cil-vekiem.

Ar ciepu jāpiemin Albīne Mal-a-hovska, Renāte Šmukste, Gaļina Kruckova, Lilita Gabrāne, Viļa Valaine, Lidija Surgunte, Silvija Podniece, Ni-

na Haritonova un citi. Joti ūži, ka daudzi cilvēki slēpj savus vārdus zem nodauja un cehu nosaukumiem, un mēs šos autorus nosaukt nevarām.

Mājībūves cēha strādnieku kompozīcijas ir gredzenas un smalkas, bet koka skaidu plāksņu ceha jaužu veidotā dārzenu salikumā dominē spilgti dzeltenās, sarkanās un zaļas krāsas.

Mūsdienu aktualitātēm atbilst tehniskās kontroles nodalas kompozīcija „Māza, bet brīva“, SPMK grāmat-vedības veidojums „Pāstāvības sim-bols“, RPMCT kadru nodajas augu salikums „Nāk rudens izgreznot Lat-viju“ un komplektācijas nodalas dārzenu veidojums „Vienā sāimē“. Skati-tāju uzmanību piesaista Elzas Zei-motes lielais dekoratīvais kāposts.

Izstādi noslēdz vārdi vienā no simts kompozīcijām — „Paldies Dievam, paldies Dievam par labo vasariņu!“. Paldies teiksim arī mēs — Antonīnai Jermajonai un Aleksandram Sur-guntam par materiālo un morālo at-balstu izstādes rīkošanā.

Diemžēl jārunā arī par ne visai patikāmām lietām. Skanīgas norītēja Dzejas dienas Latgalē, un, tās atce-roties, nāk prātā doma, ka četrpad-smit gadus mēs katru pavasari ri-kojām Mākslas svētkus un jau ie-priekšējā gadā zinājām, ko lūgsmi ciemos, ko liksim izstāžu zālēs. Bet šogad vairākās mēnešus ir jādzīvo bez telefona sakariem ar pilsētu, ra-jonu un republiku. Daļēji izjukuši pasākumi ar republikas sieviesu biedrību, kā arī pasākumi sadarbībā ar māksliniekam. Tāpēc joti lūdzam Lī-vānu pilsētas un Preiļu rajona vadību izpalidzēt sakaru atgūšanā, jo māks-linieku telefons tika slēpeni uzstā-dīts LEMBK pašdarbnieku ērētuves apsardzei.

Nu ko, kultūras nepieciešamība ...

M.Dubinīna,
māksliniece, Preiļu rajona
sieviešu biedrības
priekšsēdētājas vietniece

Jaunumi dzemdību nodalā!

Vēl pastāvošajā padomju medicīnas sistēmā ir ieviests kāds nelāgs paradums. Proti, līdz ko sieviete sper kāju pāri dzemdību nodaļas slieksnim, pārtrūkst visas ģimenes saiknes, visi cilvēciskie un ģimeniskie kontakti, un vairākas dienas vai pat nedēļas neviens viņu vairs nerēd... Preiļu slimnīcas dzemdību nodaļas darbinieki nolēmuši lauzt šo nepatīkamo tradīciju.

Nodalas vadītājs dakteris Juris Urtāns pastāstīja:

— Nu jau rit trešā nedēļa kopš atļaujam nodalā iejet apmeklētājiem. Pagaidām — tikai vīriem. Taču turpmāk domājam apmeklētāju loku paplašināt. Un te nu rajona iedzīvotājiem vajadzētu pateikt mums priekšā, kuras per-sonas tās varētu būt. Ne mēs, ne mūsu pacientes vēl nav gatavas tam, ka nodalā būri nāktu pilnīgi visi, kas veletos, tāpēc (varbūt pat ar vēstuļu palīdzību) mēs varētu

noskaidrot, ko vēl (tūlit pēc vīra) sievietes vēlas šais dienās redzēt savu tuvumā.

Vīru kungiem gan jāievēro ne-lieli iekšējās kārtības noteikumi. Piemēram, tas, ka apmeklēšanas laiks ir ierobežots — 5 stundas dienā, taču individuālais apmeklējuma ilgums ierobežots netiek.

Pagaidām šiem vīriem ir jāizņem pie manis caurlaide. Tās arī visas formalitātes. Taču jāteic, vīri diez

kā vis nesteidzības izmantot šo ie-spēju — būt kopā ar savu ģimeni. Pagaidām tikai viens vīrs redzēts čakli apmeklējam sievu un pēc-nācēju.

Starp citu, vēlreiz atgādināšu,

ka vīri drīkst ierasties ne tikai

tad, kad dzemdības jau notiku-

šas, bet arī paši būt klāt to norisē.

Pierakstīja
S.Jokste

Sporta klubs „Cerība“ informē

Vieglatlētika

Preiļu rajona vieglatlēti sekmi-gi piedalījās vienās no respektab-lākajām sezonas sacensībām — lai-raksta „Sports“ kausa izcīņā. Pir-mās vietas ieguva Vladimirs Mel-niņš 5 kilometru skrējienā zēniem, Aigars Salenieks 15 kilometru so-jošānā jauniešiem un Ivars Zeltiņš 15 kilometru skrējienā junioriem. Otrās vietas ierindojās Kristi-ne Erte 5 kilometru soļošānā jauniešiem un Vladislav斯 Melniņkovs 10 kilometru soļošānā jauniešiem. Starp zēniem 5 kilometru soļošānā trešo vietu izcīnīja Jānis Paunīņš.

Vienlaikus notika arī Latvijas čempionāts 30 kilometru soļošānā un 30 kilometru skrējienā pie-augušajiem. Soļotāju konkurencē trešo vietu izcīnīja Normunds Iv-zāns, bet Vjačslavs Grigorjevs — ceturtu. Skrējēju sacensībās Ivars Gurgāns un Leonids Valdonis ie-nēma attiecīgi 6. un 10.vietu.

Futbols

LSB „Vārpa“ čempionāta tur-pibājumā Līvānu „Kristāls“ ar 1:2 zaudēja Ludzai un pēc tam pie-veica Ogri (3:1). Līvānieši turpina pretendēt uz godalgotu vietu.

Preiļu „Cerība“ ar 1:3 piekāpās Daugavpils un Cēsu komandām, bet ar 3:2 uzvarēja Plāviju fut-bolistus.

Latvijas jaunatnes čempionātā „Cerības“ komanda ar 1:0 pie-veica Rēzekni, ar 3:1 — Daugav-pils „Ķīmīku“ un zaudēja Ilūkstei ar 0:1.

Labākās Preiļu, Līvānu un lau-ku komandas cīņījās rajona čempionāta finālsacensībās. Pirmo vietu izcīnīja Līvānu PMK, otro — „Latgale“, trešo — „Lauktechnika“, ceturtu — „Druvas“ futbolisti.

Imants Babris,
sporta kluba „Cerība“
priekšsēdētājs

TELEVĪZIJA

OTRDIENA, 1.OKTOBRIS

LATVIJAS TV I

- 17.00 Diena pasaule.
- 18.00 Šodien.
- 18.10 Mult.filma „Zajais sienāzītis“.
- 18.20 Ziņas (krievu val.).
- 18.30 Eiropas kausa izcīņa basketbolā. VEF - Lubļanas „Olimpija“.
- 20.00 Ekrāns bērniem. „Pauna“.
- 20.15 Lūdzu vārdu!
- 20.30 Panorāma.
- 20.55 Sports.
- 21.05 Vizite.
- 21.35 ASV Luterā koledžas kora koncerts.
- 22.10 Somu kino Latvijā.
- 22.55 Latvijas Nacionālās operas mākslinieku koncerts.
- 23.30 Naks ziņas.

PSRS CT I

- 17.05 Bērnu muzikālais klubs.
- 17.35 Kopā ar čempioniem.
- 17.50 Dok.filma „Tiesības uz zēlsirdību“.
- 18.10 Aizrauļu cilvēku pasaule.
- 18.25 Bloknots.
- 18.30 TZD.
- 18.45 Atmiņas par dziesmu.
- 19.20 „Jautro un atjaunošī klubs“ turpinās...

PSRS CT II

- 19.50 Mākslas filma „Suhova - Kobiļina lieta“. 1.filmas 3.sērija.
- 21.00 Informātīvā programma.
- 21.40 Padomju TV 60.gadadiena.
- 23.10 TZD.
- 23.25 UEFA kausa izcīņa futbolā.
- 1.20 Sarunas ar bīskapu V.Rodzjanko. 7.rajdījums.
- 1.40 Mākslas filma „Suhova - Kobiļina lieta“. 1.filmas 2.sērija.
- 2.45 Pasauļes meistarsacīkstes svarcelšanā.

PSRS CT II

- 17.55 Mult.filma „Leduspuķes“.
- 18.00 G.Roždestvenskim - 60.
- 18.55 TZD.

KRIEVIJAS TV KANĀLS

- 19.00 Krievijas parlamenta vēstnesis.

LATVIJAS TV II

- 19.15 „Glābiet mūsu dvēseles!“
- 19.45 Dejo I.Dumpe.

KRIEVIJAS TV KANĀLS

- 20.00 Vēstis.
- 20.15 Labu nakti, mazuļi!
- 20.30 Akadēmīķis L.Landaus.
- 22.2

Kinoteātra „Ezerzeme” repertuārs oktobrim

- 1.oktobri — „Pavēle Nr.027” (Koreja).
 2. un 3.oktobri — „Milas pēdējais aicinājums”. 1. un 2.sērija (Indija).
 4. un 5.oktobri — „Vējiem līdzi”. 1. un 2.sērija. (ASV).
 6.oktobri — „Kārtā putra” (Čehoslovakija).
 7.oktobri — „Imperatora slepenā pavēle” (Ķīna).
 8.oktobri — „Ardieu, Rio!” (Bulgārija).
 9.oktobri — „Mīļotais Radīša”. 1. un 2.sērija (Indija).
 10. un 11.oktobri — „Saņemt dzīvu vai mirušu” (ASV).
 12. un 13.oktobri — „Cīnītāja Feniksa” (ASV).
 14.oktobri — „Ziepju zaglis” (Itālija).
 15. un 16.oktobri — „Tirgus laukums”. 1. un 2.sērija (Indija).
 17.oktobri — „Bende”. 1. un 2.sērija (“Ladoga”).
 18. un 19.oktobri — „Bagdādes zaglis” (Anglija).
 20.oktobri — „Gimene”. 1. un 2.sērija (Itālija, Francija).
 21.oktobri — „Urāna pavadonis” (Uzbekija).
 22. un 23.oktobri — „Bums” (Francija).
 24. un 25.oktobri — „Bums II” (Francija).
 26.oktobri — „Zelta bregeta noslēpums” (“Nervs”).
 27.oktobri — „Grembaju kungi” (Dienvidslāvija).
 28.oktobri — „Dienas sieviete” (Kazahija).
 29.oktobri — „Brunču mednieks” (“Odeons”).
 30.oktobri — „Sieviete detektīvs” (Francija).
 31.oktobri — „Laulībā ar mafiju” (ASV).

Kinoteātra „Atpūta” repertuārs oktobrim

- 1.oktobri — „Milas pēdējais aicinājums”. 1. un 2.sērija (Indija).
 2.oktobri — „Suvenirs prokuroram” (Sverdlovska st.).
 3.oktobri — „Milas māksla” (Polija).
 4. un 5.oktobri — „Pavēle Nr.027” (Koreja).
 6. un 7.oktobri — „Vējiem līdzi”. 1. un 2.sērija (ASV).
 8. un 9.oktobri — „Cīnītāja Feniksa” (ASV).
 10. un 11.oktobri — „Imperatora slepenā pavēle” (Ķīna).
 12. un 13.oktobri — „Saņemt dzīvu vai mirušu” (ASV).
 14.oktobri — „Ardieu, Rio!” (Bulgārija).
 15.oktobri — „Ziepju zaglis” (Itālija).
 16.oktobri — „Bende”. 1. un 2.sērija (“Ladoga”).
 17.oktobri — „Gimene”. 1. un 2.sērija (Itālija, Francija).
 18. un 19.oktobri — „Tirgus laukums”. 1. un 2.sērija (Indija).
 20. un 21.oktobri — „Bagdādes zaglis” (Anglija).
 22.oktobri — „Urāna pavadonis” (Uzbekija).
 23.oktobri — „Grembaju kungi” (Dienvidslāvija).
 24. un 25.oktobri — „Bums” (Francija).
 26. un 27.oktobri — „Bums II” (Francija).
 28.oktobri — „Zelta bregeta noslēpums” (“Nervs”).
 29.oktobri — „Dienas sieviete” (Kazahija).
 30.oktobri — „Krasta bangās” (Sverdlovska st.).
 31.oktobri — „Cita sieviete” (ASV).

Kinoapmeklējumu cenas Latvijā ir vairāk nekā 100 reizes zemākas nekā ASV. Uzzīnai: ASV kinobiļete maksā vidēji 6 dolārus, kas pēc mūsu kursa ir apmēram 240 rubļi. Padomājiet un apmeklējet kino, atstājot mūsu kasēs koka rubļus, kamēr tos vēl nēm preči.

Rajona kinodirekcija

LĪVĀNU STIKLA FABRIKAI

steidzami vajadzīgi

- ** mūrnieki 1.cehā — alga aptuveni 400—500 rubļi,
 ** šihtas iebērēji — 415—500 rubļi.,
 automašīnu vadītāji 1.cehā — 550—600 rubļi.,
 transporta strādnieki — 500 rubļi.,
 ** stikla formējošo mašīnu operatori — 550—700 rubļi.,
 TKD kontrolieri — 400—500 rubļi.,
 ventilācijas iekārtu atslēdznieki — 450 rubļi.,
 ** stikla kausētāji — 450—600 rubļi.,
 * stikla pūtēji — 450—800 rubļi.,
 * stikla izstrādājumu apdarinātāji — 600—800 rubļi.,
 noliktavu darbinieki — 300 rubļi.,
 * pie 10 (sievietēm 7,5) gadu darba stāža pensija tiek noformēta 50 (45) gados.
 ** pie 12,5 (sievietēm 10) gadu darba stāža pensija tiek noformēta 55 (50) gados.

Visi strādājošie katru dienu tiek nodrošināti ar ēdināšanas taloniem 2,50 rubļi. vērtībā.

Pieteikties LSF kadru daļā. Tālruni 43171, 44479.

LĪVĀNU EKSPERIMENTĀLAJAM MĀJU BŪVES KOMBINĀTĀM

steidzami vajadzīgi

- koksnes izstrādājumu montētāji— alga aptuveni 600—700 rubļi.,
 termoizolētāji — 600—700 rubļi.,
 stropētāji — 600—700 rubļi.
 Visi strādājošie katru dienu tiek nodrošināti ar ēdināšanas taloniem 3 rubļi. vērtībā.

Pieteikties LEMBK kadru nodalā. Tālrunis 43938.

GALVENAIS REDAKTORS PETERIS PIZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950.gada 29.marta, otrdienās un ceturtienās. Divmātājs un izdevējs - apgāds „Avize”, Rīga, K.Barona ielā 2. Reģistrācijas apliecināma Nr.0091.

Redakcijas adrese: 228230, Preiļi, Aglonas ielā 1. Tālrunis 22305. Datorsalikums, Iespējīs ražošanas apvienības „LITTA” Daugavpils tipogrāfija. Vaikas ielā 1. Ofsetespiedums. 1 nosacīta, iespiedloksnes. Metiens latviešu izdevumam 9172, krievu - 3280.

Pasūtījuma indekss 68169.

Mūsu kinoteātors populārākā visu laiku filmu filma, M.Mičelas fantastiski populārā romāna ekrānizējums „VĒJIEM LĪDZI”.

Eksotika, piedzīvojumi, brīnišķīgas sievietes krāšņajā amerikānu filmā „Cīnītāja Feniksa”. Ak, amazones, amazones... Jūsu skatiens spēj iekvēlināt ne tikai jaunekļus, bet arī padzīvojušus vīrus...

Grāvējfilmu cienītājus aicinām noskatīties slaveno amerikānu trilleri „Sanemt dzīvu vai mirušu”. Privātdetektīvs Rendels tajā cīnās ar nežēlīgu teroristu, kura vārds vien iedves bales.

Franču kino cienītājus, kā arī tos, kam uz ekrāna apnikusi nebeidzamā Šaudišanās, kaušanās un pakaldzīšanās, aicinām atpūsties, skatoties vieglas un liriskas komēdijas „Bums” un „Bums II”.

Filmas nosacīti var iedalīt trīs kategorijās: labas, sliktas un indiešu. Piedāvājam 1990.gada indiešu filmu „Tirgus laukums”. Izrādās, ka arī tālajā Indijā nodarbojas ar vissenāko sieviešu profesiju.

Atkal uz ekrāna pasaules kinomākslas klasikas darbs — brīnumpasaka „BAGDĀDES ZAGLIS”.

Iepazīšanās

Simpātiska blondīne — skolotāja (režekniete), 165 cm, vēlas iepazīties ar intelektuālu vīrietī (latvieši), vīrs 180 cm, 26—33 gadus vecu, bez koitīgiem ieradumiem, kurš mil bērnus, dejas, teātri. Vēlma fotogrāfija. Raksīl uz redakciju, abonements A—1.

Pārdod

darba zirgu Preiļos, Lauku ielā 11. Interesēties jebkurā laikā:

 automašīnu VAZ—2103 Daugavpils rajona Kalupē. Tālrunis 70830, 70729;

steidzami lēti pārdod M—412.Zvanīt 18249 pēc plkst.20.00;

lecinātas telites Preiļu pagasta Litauniekos. Určs;

jaunu ķēvi Preiļos, Aglonas ielā 59;

kūti un šķūni Rušonas pagasta Ondžujos. D.Sparāns.

Pērk
 bērza malku. Tālrunis 44413.

Maina

divistabu dzīvokli Preiļos. Lēnina ielā 10—13 pret divistabu vai pusotras istabas dzīvokli Celtnieku ielā otrajā vai trešajā stāvā;

 pusotras istabas dzīvokli (istabas izolētas) pret trīs vai četrā istabu dzīvokli ar piemaksu. Visi Līvānos. Zvanīt 44353 pēc plkst.18.00.

Par standarta kartupeļiem, kas nodoti no šī gada 1.septembra, uzsākam

rūpniecības preču pretpārdošanu

20 procentu apmērā no nodotās summas Preiļos — pretpārdošanas veikalā, Livānos — mēbeļu veikalā, Aglonā — apavu un trikotāžas nodalā.

Ar šī gada 2.oktobri ar rajona iedzīvotājiem slēdzam līgumus par pārtikas kartupeļu nodošanu sagādē un sadzīves preču pretpārdošanu (veļas mazgājamās mašīnas, ledusskapji, putekļu sūcēji, elektriskās kalījas dzirnaviņas, mikseri, vaseļu veidnes, melnbaltie un krāsainie televizori, velosipēdi „Skolnieks”).

Iepērkam
 galda bietes — 1,10 rubļi. par kg, sīpolus — 2,70 rubļi. par kg.
Slēdzam līgumus
 par biešu, burkānu un kāpostu saglabāšanu un nodošanu.
 Tuvākas ziņas pa tālruni 22230.
 Sagādes un ražošanas apvienība

LĪVĀNU KULTŪRAS NAMS

aicina pieteikties

šādos mākslinieciskās pašdarbības pulciņos un maksas kursos:

Tautas deju ansamblī „Silava”,

jauktajā korī,

bērnu deju pulciņā,

klūdzinu piņēju kursos,

šūšanas un piegriešanas kursos (latviešu un krievu grupā), latviešu un angļu valodas kursos.

Visus, kas vēlas tuvāk iepazīties ar Bibeli, kura dod atbildi uz visām problēmām mūsu dzīvē, laipni aicinām apmeklēt „Svētdienas skolu” pieaugušajiem un bēriem katru sestdienu plkst.16.00 Līvānu pilsētas kultūras namā, sākot ar šī gada 5.oktobri.

Preiļu pilsētas valde

atgādina, ka zemes nodoklis par 1991.gadu pilsētas iedzīvotājiem jānomaksā līdz 10.oktobrim, iestādēm un organizācijām — līdz 10.novembrim.

Par katru nokavēto dienu tiks aprēķināta soda nauda — 0,5 un 110 procentu apmērā.

Preiļu melioratīvā PMK—21

pazino, ka ar šī gada 16.septembri ir pārdēvēta par LĪVĀNU MELIORATĪVĀS CELTNIECĪBAS VALSTS UZNĒMUMU.

Līvānu melioratīvās celtniecības valsts uzņēmumam darbam Līvānos vajadzīgi: virpotāji, autovadītāji, traktoru mašīnisti, elektrogāzmetinātāji.

Pieteikties kadru nodalā, telefons 44573.

Preiļu sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienība

iepērk kartupeļus, sīpolus, burkānus, bieles, kāpostus, kabačus, kīrbjus, dzērvenes, dilles, selerijas, pētersīlus.

Uzzīnas pa tālruniem 23137 un 23089.

Tu projām aizgāji klusi, tāda mūja, balta, zem gadu nastas nogurusi. A.Grava Esam kopā ar Uzūliņu ģimeni, TANTI kapu kalniņā izvadot. Smelteru fermas kolektīvs

Es nāku no tevis māt — Un tavā vietā nu stājos Tavus dzintarus krāt Savās majās.

J.Silazars Izsakām dzīlu līdzjūtību Monikai Vucānei, atvadoties no MĀTES. Aizkalnes pagasta deputāti

Nebūs man vairs tēva stāstu, Gaišo skatu, silto glāstu. Vienmēr iešu, mījo tēti. Tavā kalnā ziedus sēt.

J.Grots Sāpu brīdī esam kopā ar Māri Kazlovska, TĒTI smiltājā izvadot. Lauku feldšeru kolektīvs

Kā putna kliedziens vēla rudens vējos Var izgaist mūžs. A.Skujiņa Preiļu 1.vidusskolas kolektīvs izsaka līdzjūtību Ilgai Eglītei, TEVU mūžībā aizvadot.

Caur Saulainu rītu Tu aizgāji projām klusi Tāda mīja, balta, Zem gadu nastas nogurusi. A.Grava Izsakām līdzjūtību Monikai Vucānei, MĀTI smiltājā izvadot. Raiņa kolhoza valde, arodkomiteja